

Tisdagen den 19 april

Kl. 15.00

Om prisstoppet

§ 1 Herr talmannen meddelade att till kammaren inkommit läkarintyg för fru Johansson i Tidaholm, som var sjukskriven under tiden den 31 mars–den 20 maj.

Erforderlig ledighet beviljades.

Herr talmannen anmälde att herr *Fransson* i Mariestad (s) fr. o. m. den 19 april inträdde som ersättare för fru Johansson i Tidaholm under hennes ledighet från riksdagsmannaupdraget.

§ 2 Herr talmannen meddelade att herr *Träff* den 16 april återtagit sin plats i riksdagen, varigenom herr *Westerbergs* uppdrag som ersättare för honom upphört.

§ 3 Om prisstoppet

Herr handelsministern BURENSTAM LINDER erhöll ordet för att besvara herr *Werners* (vpk) den 12 april anmälda fråga, 1976/77:371, till herr ekonomiministern, och anförde:

Herr talman! Herr *Werner* har frågat ekonomiministern om regeringen avser att förordna om utvidgning och förlängning av det nu gällande prisstoppet. Frågan har överlämnats till mig för att jag skall besvara den.

Från det allmänna prisstoppet har undantagits vissa varor och tjänster, vilka till sin natur är sådana att ett prisstopp inte kan kontrolleras. Motsvarande undantag har tidigare gjorts i samband med allmänna prisstopp. I motsats till vad herr *Werner* gör gällande avser prisstoppet även importerade varor. Dock måste justeringar av växelkursen oundvikligen föranleda prishöjningar på importvaror, om tillförseln av sådana varor ej skall störas. Dispens från prisstoppet måste således ges av detta skäl. Genom att priserna på importvaror stiger förbättras svensktillverkade varors konkurrensläge. Avsikten med prisstoppet är att förhindra att svenska företag utnyttjar denna situation till att höja priserna i stället för att öka försäljningsvolymen. Prisstoppet avser också att förhindra att en ökad efterfrågan innan momshöjningen träder i kraft föranleder prisökningar.

Som tidigare har meddelats är det allmänna prisstoppet avsett att vara i kraft under en begränsad period. I samband med att de åtstramande verkningarna av momshöjningen gör sig gällande kan det allmänna prisstoppet ersättas av intensifierad prisövervakning. Genom en sådan övervakning får regeringen underlag att vidta de ytterligare åtgärder som kan behövas.

Herr WERNER (vpk):

Herr talman! Jag vill tacka för svaret på frågan, även om jag inte fick svar på den konkreta fråga jag ställde, nämligen denna: Avser regeringen att förordna om en utvidgning och förlängning av det nu beslutade prisstoppet? Här återstår det alltså för handelsministern att svara.

Prisstegringarna har hittills i år varit oväntat höga. I konsumentledet har de under årets tre första månader uppgått till 3,5 % och i dagligvaruhandeln till över 6 %. Av detta beror bara 1,4 % på jordbruksavtalet och 0,9 % på höjda handelsmarginaler.

Den borgerliga regeringens politik har hittills varit en prishöjningspolitik. Från den 1 januari släppte regeringen prisstoppet på en rad baslivsmedel och en del andra varor. Resultatet ser vi nu i de starka prishöjningarna på dagligvaror. Man släppte prisstoppet på t. ex. köttkonserver, och sedan dess har vi sett exempel på företag som under bara en månad har trissat upp sina priser 7-8 %. Vi har också kunnat konstatera kraftiga prishöjningar på en rad andra livsmedel. Än en gång vill jag understryka att bara en liten del av detta beror på jordbruksavtalet.

Regeringens politik har haft som syfte att beskära löntagarnas konsumtion. Detta har inneburit att löntagarnas reallöner har urholkats och att det skett en omfördelning till kapitalägarnas förmån.

Devalveringen av den svenska kronan är en annan sådan åtgärd, eftersom den enbart tjänar syftet att ytterligare berika exportkapitalet i Sverige. Det har visserligen förflutit mycket kort tid sedan regeringen genomförde devalveringen, men några påtagbara tendenser till förbättringar i fråga om vare sig sysselsättning eller exportföretagens rent marknadsmässiga läge har ännu inte kunnat skönjas. Eller har regeringen kunnat märka någonting sådant? Den enda effekt som devalveringen har haft är att den har befrämjat inflationen. Vi har redan sett prisstegringar på en rad varor, trots att vi haft ett prisstopp som påståtts vara allmänt.

Jag måste fråga handelsministern: Hur många dispenser från prisstoppet har beviljats? Har regeringen någon utvärderad uppfattning om prisstoppets effektivitet? Det är en fråga som alla ställer sig, som någorlunda regelbundet går ut och handlar.

Prisstoppet känns mera som ett elakt spel från regeringen när man skall betala i kassan. Det känns närmast som om regeringen spelar bluffstopp med konsumenterna i stället för att stärka deras ställning genom ett allmänt prisstopp som är värt namnet.

Jag vill avslutningsvis fråga handelsministern: Vilka konkreta åtgärder avser ni att vidta för att hindra prishöjningar på importvaror? Det talas om en intensifierad prisövervakning. På vilket sätt tänker ni genomföra en sådan, för att se till att priserna på importvaror inte höjs mer än vad som betingas av växelkurserna?

Överläggningen var härmed slutad.

§ 4 Om tidpunkten för förslag till riksdagen om sotningsväsendets organisation m. m.

Nr 110

Tisdagen den
19 april 1977

*Om tidpunkten för
förslag till riksdagen
om sotningsväsen-
dets organisation
m. m.*

Herr kommunministern ANTONSSON erhöll ordet för att besvara herr Nilssons i Uddevalla (s) den 30 mars anmälda fråga. 1976/77:356, till fru bostadsministern, och anförde:

Herr talman! Herr Nilsson i Uddevalla har frågat bostadsministern när hon avser att lägga fram en proposition om sotningsväsendets organisation och driftsform.

Enligt fastställd ärendefördelning är det jag som har att besvara frågan.

Frågan om skorstensfejarmästarnas ställning har på begäran av 1972 års riksdag utretts av särskilda sakkunniga.

De sakkunniga har i februari 1976 överlämnat sitt betänkande, benämnt Sotningsväsendets organisation och driftsform.

De sakkunniga anser i betänkandet enhälligt att båda de driftsformer som nu förekommer inom sotningsväsendet – kommunal anställning och entreprenadssystem – alltjämt bör vara tillåtna och att det liksom hittills bör ankomma på kommunerna att välja driftsform. Enligt de sakkunnigas mening bör frågan om ett lagstiftningsingripande anstå i avbidan på erfarenheterna av en överenskommelse i ämnet som i mars 1975 träffades mellan Svenska kommunförbundet och Sveriges skorstensfejarmästares riksförbund.

Vid remissbehandlingen av betänkandet har flertalet remissinstanser förklarat sig dela utredningens uppfattning.

Även för egen del ansluter jag mig till vad de sakkunniga har föreslagit. Jag är alltså inte beredd att förorda att förslag om ändring av gällande bestämmelser på detta område nu läggs fram för riksdagen.

Herr NILSSON i Uddevalla (s):

Herr talman! Jag ber att få tacka kommunministern för svaret på min fråga, även om jag kan konstatera att det inte lär komma något förslag om sotningsväsendet.

Organisationsfrågan inom sotningsväsendet är f. n. aktuell med anledning av att sotarna har blivit utestängda från sina arbetsplatser. Konflikten har inte uppstått enbart på grund av kampen för högre löner utan har enligt min uppfattning också samband med kravet att sotningsväsendet bör överföras i kommunal regi.

Enligt brandlagstiftningen är kommunen skyldig att tillse att sotning utförs. Eftersom det arbete som det gäller är ett skydds- och säkerhetsarbete ingående i det förebyggande brandförsvaret, borde det enligt Svenska skorstensfejareförbundet och Kommunalarbetsareförbundet överföras i kommunal regi. Det finns många andra skäl om talar för att denna verksamhet borde handhas av kommunerna.

Undersökningar visat att olycksfallsriskerna är stora och att det finns brister i arbetsmiljön. Vi vet av erfarenhet att det är svårare att komma till rätta med dessa problem på de mindre arbetsplatser som kännetecknar

*Om tidpunkten för
förslag till riksdagen
om sotningsväsen-
dets organisation
m. m.*

just denna typ av verksamhet. Dessutom är jag alldeles övertygad om att det vid kommunal anställning är lättare att bevaka och följa upp dessa skydds- och miljöfrågor och att ställa krav på arbetsgivaren vid eventuell omplacering av personal.

Som kommunministern påpekar i sitt svar tar utredningen inte ställning till vilken form av organisation som man skall ha. Men vad man kan konstatera är ju att utredningen pekar på en mängd fördelar med att kommunerna bedriver den här verksamheten. Det finns erfarenhet av kommunal drift i det här avseendet. Tyvärr är det bara ett fåtal kommuner som har tagit över sotningen, men vi vet att förhållandena har förbättrats när det gäller både skyddsverksamhet, lokalförhållanden, transportmedel och utbildning – för att nämna några exempel.

Det som kommunministern sade om de sakkunnigas enhällighet stämmer inte riktigt med verkligheten därför att Skorstensfejareförbundets representant i utredningen har skrivit i ett särskilt yttrande:

”Då jag anser att anställningssystemet eller kommunalisering bör förordas, delar jag inte utredningens mening på denna punkt.”

Man vill alltså från deras sida som arbetar i denna bransch att kommunerna skall ta hand om verksamheten.

Detsamma gäller Kommunalarbetsförbundet, som också har avgivit remissvar. Förbundet säger att kommunerna bör åläggas att ta hand om sotningen med tanke på alla de problem som är förenade med denna verksamhet.

Därför beklagar jag kommunministerns svar.

Herr kommunministern ANTONSSON:

Herr talman! Jag vill poängtera att när jag nämnde i svaret att utredningen var enhällig så avsåg jag de tre sakkunniga parlamentariker som ingick i utredningen. De var såvitt jag har förstått helt överens. Det var två socialdemokrater och en centerpartist. Det fanns, som interpellanten påpekar, en avvikande mening av en expert i utredningen, det är jag medveten om.

Jag vill självfallet inte kommentera den konflikt som nu råder på detta område. Interpellanten påstår att konflikten är ett uttryck för åsikten att sotningsväsendet bör överföras i kommunal regi. Jag är inte övertygad om detta.

När det gäller inställningen hos de statliga myndigheter som har yttrat sig över betänkandet är det intressant att konstatera att länsstyrelserna i de fyra län, där båda driftformerna är företrädda och där det alltså finns erfarenhet i frågan, ansluter sig till de sakkunnigas mening att ett lagstiftningsingripande bör anstå.

Svenska kommunförbundet uttalar för sin del att de lokala förhållandena bör bli avgörande och att det inte finns anledning att binda kommunerna för en viss driftform. Kommunerna bör enligt förbundet ha frihet att besluta om vilken driftform som skall anses mest lämplig i varje särskilt fall.

Jag ansluter mig till detta yttrande.

Tisdagen den
19 april 1977

Om meritvärderingen vid tillsättning av kyrkomusikalisk tjänst

Herr NILSSON i Uddevalla (s):

Herr talman! Jag tror det är mycket viktigt att komma ihåg de människor som berörs av denna fråga, sotarna. Det är naturligtvis riktigt att vi här inte bör kommentera den konflikt som råder när det gäller lönerna, men man kan väl bara konstatera att kravet från sotarnas sida att verksamheten bör kommunaliseras har rests med tanke just på att det har förekommit en utredning och att man från sotarnas sida vill ha ett besked om vad som kommer att hända i denna fråga, eftersom de tycker att det går långsamt med den här överenskommelsen som har träffats mellan Kommunförbundet och Sveriges skorstensfejaremästares riksförbund. Det händer inte så mycket. Därför vill man att verksamheten skall kommunaliseras.

Men tyvärr lär det inte komma några förslag i den riktningen.

Herr kommunministern ANTONSSON:

Herr talman! Jag vill poängtera att jag har sagt att man – som Svenska kommunförbundet självt har framhållit – bör avvakta erfarenheterna av den överenskommelse som träffats mellan Kommunförbundet och Sveriges skorstensfejaremästares riksförbund.

Jag har i svaret inte definitivt sagt nej till en lagstiftning. Jag har sagt att med anledning av de försök som pågår och att man vill vinna erfarenhet så bör några förslag om ändringar inte nu föreläggas riksdagen.

Jag skulle gärna kunna tillägga att om det vore så att vi kunde påvisa att man sköter sotningsväsendet på ett sämre sätt där entreprenadsystemet förekommer än där det är kommunaliserat, så skulle jag vara villig att diskutera på ett mera konkret sätt.

Jag tror för min del att vi bör ha en sådan tilltro till våra kommuners vilja och förmåga att klara den här uppgiften att vi i dag inte behöver binda oss för framtiden i frågan, utan kan avvakta det resultat som kommer att finnas tillgängligt rörande båda formerna arbetande parallellt.

Överläggningen var härmed slutad.

§ 5 Om meritvärderingen vid tillsättning av kyrkomusikalisk tjänst

Herr kommunministern ANTONSSON erhöll ordet för att besvara fru *Andréns* (fp) den 24 mars anmälda interpellation, 1976/77:122, och anförde:

Herr talman! Fru Andréns har frågat mig om jag vill lämna en redogörelse för vilka principer som tillämpas vid meritvärdering av kyrkomusikalisk tjänst inom annat trossamfund än svenska kyrkan och om jag vill medverka till att sådana regler kommer att tillämpas vid meritvärdering av kyrkomusikalisk tjänst att tjänstgöring inom annat trossamfund än svenska kyrkan tillmäts samma meritvärde som motsvarande

Tisdagen den
19 april 1977

*Om meritvärde-
ringen vid tillsätt-
ning av kyrkomusi-
kalisk tjänst*

tjänst inom svenska kyrkan.

Domkapitlet skall enligt kyrkomusikerförordningen föra upp de tre mest meriterade behöriga sökandena på förslag till organisttjänst resp. vissa andra kyrkomusikertjänster. Förordningen anger tre befodringsgrunder. De är skicklighet och nit, kunskaper och färdigheter och slutligen längden av väl vitsordad tjänstgöring. Över förslaget kan besvär anföras hos regeringen. När förslaget har vunnit laga kraft väljer församlingskyrkorådet en av de föreslagna och behöver alltså inte ta den mest meriterade.

I de besvärssärenden som regeringen har avgjort hittills har några gånger även förekommit sökande med tjänstgöring inom annat trossamfund än svenska kyrkan, men frågan om värdering av deras tjänstårsmeriter har såvitt bekant aldrig satts på sin spets. Enligt vad jag har inhämtat om domkapitlens praxis är det mycket ovanligt att sådana personer söker kyrkomusikertjänster. Vidare är det på grund av den konstanta kyrkomusikerbristen sällan så många sökande att det går att åstadkomma fulla tjänsteförslag. Meritbedömningen har därför av domkapitlet i allmänhet inte uppfattats som något problem. Undantag utgör domkyrkoorganisttjänsterna. Vid dessa måste hänsyn tas även till att vederbörande skall tjänstgöra som domkapitlets musiksakkunnige. – Den allmänna attityden tycks vara den att de sökande bedöms nyanserat, efter omständigheterna från fall till fall, och att det sker i generös ekumenisk anda.

Till ledning vid meritbedömningen har domkapitlet en av Musikaliska akademiens styrelse utfärdad promemoria. I denna – som inte är sanktionerad av regeringen – rekommenderas en poängmässig värdering av de moment i sökandenas meriter som är jämförbara, nämligen examensbetyg och tjänstår. Sålunda föreslås beträffande tjänstgöring som ordinarie organist, att de första tio tjänståren åsätts vardera en poäng och de följande tio åren en halv poäng. För andra slag av statligt reglerade kyrkomusikertjänster upptas vissa reducerade poängtal. Detta system godtas f. ö. inte av alla domkapitel. Vad angår tjänstgöring i andra samfund än svenska kyrkan görs i promemorian inget försök att poängberäkna den.

. Musikaliska akademiens poängsystem bygger på tanken att de som konkurrerar om en organisttjänst skall graderas så rättvist som möjligt. När det gäller tredje befodringsgrunden – längden av väl vitsordad tjänstgöring – har det ansetts leda till avsevärda orättvisor att skära allt slags musiktjänstgöring över en kam. Tjänstgöringen inom svenska kyrkan är noga preciserad i kyrkomusikerförordningen och i de instruktioner för de olika tjänsterna som har upprättats på grundval av förordningens bestämmelser i anslutning till prästerskapets arbetsordningar. Det kyrkomusikaliska arbetet inom andra trossamfund är inte på samma sätt reglerat. Det varierar i fråga om art och omfattning betydligt mellan olika samfund och församlingar och skiljer sig i regel avsevärt från svenska kyrkans, särskilt i fråga om det liturgiska. I tjänstgöringen ingår inte den fria musikundervisning som det åligger organist i svenska kyrkan

att meddela, inte heller förrättningar eller fyllnadstjänstgöring som musikalärer etc.

Å andra sidan förtjänar det uppmärksammas att särskilt i de större församlingarna inom andra trossamfund än svenska kyrkan ett rikt differentierat musikliv under senare år blivit allt vanligare. De kyrkomusiker som tjänstgör inom detta svarar ofta, vid sidan av den direkta kyrkomusikertjänsten, för en musikalisk verksamhet i resp. församlings regi som är väl jämförbar med den som det åligger kyrkomusiker inom svenska kyrkan att svara för i tjänsten.

Kyrkomusikerförordningens bestämmelser innebär inget hinder för att den som har fullgjort kyrkomusikalisk tjänst i församling inom annat trossamfund än svenska kyrkan tillgodoräknas denna med lämpligt proportionerad tjänstårspoäng vid ansökan till kyrkomusikalisk tjänst inom svenska kyrkan. Det ankommer därvid på den sökande att lämna en dokumenterad redogörelse för tjänsten inom annat samfund, så att domkapitlet kan bedöma tjänstens meritvärde för den sökta kyrkomusiker-tjänsten.

Praxis synes under senare år ha utvecklats i den riktningen att personer med kyrkomusikalisk tjänstgöring inom annat trossamfund än svenska kyrkan för denna fått tillgodoräkna sig antingen reducerad eller full tjänst-årspoäng. Denna praxis är emellertid vacklande, vilket förhållande uppfattats som en olägenhet för personer som efter gedigen kyrkomusikalisk utbildning och väl vitsordad tjänst inom annat trossamfund söker kyrkomusikalisk tjänst inom svenska kyrkan. I praktiken har detta ibland medfört problem med rekryteringen av yrkesmusiker till tjänster inom övriga trossamfund.

Utvecklingen av det kyrkomusikaliska arbetet har – inom både svenska kyrkan och i alla händelser de större frikyrkosamfunden – under senare år varit sådan, att skillnaderna inte längre är lika betydande som tidigare. Härtill synes det vidgade utbytet av erfarenheter och det vidgade samarbetet på det kyrkomusikaliska området ha medverkat. Som exempel på detta kan anföras att körarbetet inom svenska kyrkans församlingar och många frikyrkoförsamlingar numera företer betydande likheter.

Det bör vidare uppmärksammas att anställda kyrkomusiker i regel förekommer endast inom större frikyrkoförsamlingar. Någon jämförelse i här berörda avseenden är alltså knappast aktuell mellan å ena sidan svenska kyrkans församlingar och å andra sidan den majoritet av frikyrkoförsamlingar som löser sina kyrkomusikaliska uppgifter med hjälp av frivilliga krafter eller kyrkomusiker som endast är arvodesanställda och har en kvantitativt mycket blygsam tjänstgöring.

Som ett led i den ekumeniska utvecklingen kan förutses att erfarenhetsutbytet och samarbetet på det kyrkomusikaliska området mellan olika trossamfund kommer att byggas ut ytterligare. Därvid är det av betydelse att välutbildade och välmeriterade kyrkomusiker inom annat trossamfund än svenska kyrkan utan onödiga hinder kan övergå till kyrkomusikalisk tjänst inom svenska kyrkan. De svårigheter härvidlag som rå-

Tisdagen den
19 april 1977

*Om meritvärde-
ringen vid tillsätt-
ning av kyrkomusi-
kalisk tjänst*

dande praxis innebär i fråga om meritvärdering av kyrkomusikalisk tjänst inom annat trossamfund än svenska kyrkan bör enligt min mening undanröjas. Jag finner det alltså angeläget att kyrkomusikalisk tjänstgöring inom annat trossamfund än svenska kyrkan tillmäts samma meritvärde som likvärdig tjänst inom svenska kyrkan.

Fru ANDRÉN (fp):

Herr talman! Jag ber att få tacka statsrådet Antonsson för svaret på min interpellation.

Jag sätter stort värde på den utförliga redovisning som lämnats för rådande praxis och särskilt på den klara deklARATION som statsrådet avslutar sitt svar med. Där sägs nämligen: "De svårigheter härvidlag som rådande praxis innebär i fråga om meritvärdering av kyrkomusikalisk tjänst inom annat trossamfund än svenska kyrkan bör enligt min mening undanröjas." Jag tror också att statsrådets slutsats att sådan tjänstgöring skall tillmätas samma meritvärde som likvärdig tjänst inom svenska kyrkan kan komma att bli av stor betydelse för hur praxis i fortsättningen utvecklas.

Det är av särskilt värde att statsrådet uppmärksammat den ekumeniska utvecklingen under senare år. Det är naturligt att se kommunministerns ställningstagande i huvudfrågan mot denna bakgrund. Som framhålls i svaret har det skett ett närmande av det kyrkomusikaliska arbetet inom svenska kyrkan och motsvarande arbete inom de samfund vilkas kyrkomusiker det här i första hand är fråga om. Statsrådets uttalande skapar, som jag ser det, förutsättningar för att denna positiva utveckling fortsätter med ökat erfarenhetsutbyte och ökad samverkan över samfundsgränserna på det kyrkomusikaliska området.

Det är därvid, som statsrådet framhåller, viktigt att väl kvalificerade kyrkomusiker vet att deras tjänstgöring inom annat trossamfund än svenska kyrkan inte utgör något hinder för att få tjänst inom svenska kyrkan. Att denna fråga nu klarlagts genom statsrådets uttalande torde komma att medföra att det blir lättare för församlingar inom andra samfund än svenska kyrkan att få väl kvalificerade personer till sina kyrkomusikertjänster.

Jag är medveten om att kommunministerns svar inte kan uppfattas så att han är beredd att medverka till att gällande förordningar ändras eller att han menar att den promemoria som Musikaliska akademien upprättat till ledning för domkapitlens ställningstaganden skulle behöva omarbetas. Jag syftade inte heller till något sådant med min interpellation. Inte heller föreställde jag mig att församlingarnas rätt att fritt välja bland de sökande som uppförts på förslag till kyrkomusikalisk tjänst skulle begränsas.

Jag är emellertid övertygad om att statsrådets svar ändå kommer att hälsas med tillfredsställelse och tacksamhet inom kretsen av kyrkomusiker inom de fria samfunden. Jag tror också – och det är lika viktigt – att statsrådets ställningstagande såväl inom kyrkomusikaliska kretsar

i svenska kyrkan som inom domkapitlen och Musikaliska akademien kommer att bidra till att praxis förändras i den riktning jag antydde när jag ställde min fråga i interpellationen. Därmed är också syftet med min interpellation uppnått.

Herr talman! Jag ber till sist att än en gång få tacka statsrådet Antonsson för hans mycket positiva svar på min interpellation.

Överläggningen var härmed slutad.

§ 6 Föredrogs och hänvisades
Motioner

1976/77:1560 till civilutskottet
1976/77:1561 till finansutskottet
1976/77:1562 till näringsutskottet
1976/77:1563 till civilutskottet

§ 7 Föredrogs men bordlades åter
konstitutionsutskottets betänkanden 1976/77:37, 38 och 41
skatteutskottets betänkanden 1976/77:36, 37 och 39
justitieutskottets betänkanden 1976/77:26–28
näringsutskottets betänkande 1976/77:28
civilutskottets betänkanden 1976/77:27–31

§ 8 Herr talmannen meddelade att på föredragningslistan för morgondagens sammanträde skulle
dels arbetsmarknadsutskottets betänkanden nr 22, 18 och 19 samt näringsutskottets betänkande nr 28 i nu angiven ordning uppföras främst bland två gånger bordlagda ärenden,
dels civilutskottets betänkanden nr 21–31 samt justitieutskottets betänkanden nr 26–28 i nu angiven ordning sättas sist.

§ 9 Anmälades och bordlades
Propositioner

1976/77:138 om genomförandet av den nya taxeringsorganisationen, m. m.
1976/77:139 om vissa varvsfrågor
1976/77:141 om ändring i lagen (1974:371) om rättegången i arbetstvister, m. m.
1976/77:142 om medel för nordiska ministerrådets allmänna budget år 1978 m. m.
1976/77:144 om höjning av mervärdeskatten, m. m.
1976/77:146 om vissa sjöfartsfrågor

§ 10 Anmälades och bordlades
Motioner

1976/77:1564 av herr *Lindblad m. fl.*
med anledning av propositionen 1976/77:98 om stöd till Åreprojektet

1976/77:1565 av herr *Hugosson m. fl.*

1976/77:1566 av fru *Håvik m. fl.*

1976/77:1567 av herr *Wååg m. fl.*

med anledning av propositionen 1976/77:113 om körkortslag

1976/77:1568 av herr *Hugosson*

med anledning av propositionen 1976/77:115 om åtgärder för att underlätta företagens uppgiftslämnande m. m.

1976/77:1569 av herr *Aspling m. fl.*

med anledning av propositionen 1976/77:116 om ändrade ersättningsregler inom sjukförsäkringen, m. m.

1976/77:150 av fru *Håvik* och fru *Hörnlung*

1976/77:1571 av fröken *Littmarck m. fl.*

1976/77:1572 av herr *Palme m. fl.*

1976/77:1573 av herr *Werner m. fl.*

med anledning av propositionen 1976/77:117 om utbyggnad av föräldraförsäkringen m. m.

1976/77:1574 av fru *Ahrland*

1976/77:1575 av herr *Bergman m. fl.*

1976/77:1576 av herr *Werner m. fl.*

med anledning av propositionen 1976/77:122 om ändring i byggnadslagen (1947:385) m. m.

1976/77:1577 av herr *Blomkvist m. fl.*

1976/77:1578 av herr *Polstam*

med anledning av propositionen 1976/77:123 med förslag till konsumentkreditlag m. m.

1976/77:1579 av herr *Wååg m. fl.*

med anledning av propositionen 1976/77:125 med förslag om tilläggsbudget III till stadsbudgeten för budgetåret 1976/77

1976/77:1580 av herr *Josefson m. fl.*

med anledning av propositionen 1976/77:130 med förslag till riktlinjer för modernisering av det statliga budgetsyste-
met

1976/77:1581 av herr *Werner m. fl.*

1976/77:1582 av herr *Wästberg* i Stockholm

med anledning av propositionen 1976/77:132 om ändring i utlänningslagen (1954:193)

1976/77:1583 av herr *Svanström*

med anledning av propositionen 1976/77:135 om ändrade regler för beskattning av ideella föreningar, m. m.

§ 11 Meddelande om frågor

Nr 110

Tisdagen den
19 april 1977

---

*Meddelande om
frågor*

Meddelades att följande frågor framställdes

den 15 april

1976/77:386 av herr *Stjernström* (c) till herr handelsministern om en enhetlig prissättning på petroleumprodukter:

I propositionen 1975:92 utlovade den socialdemokratiska regeringen en enhetlig prissättning på petroleumprodukter för landet i dess helhet fr. o. m. den 1 januari 1976. Den socialdemokratiska regeringen svek detta löfte. Jag upplever denna fråga som ett led i den politik för bättre regional balans som den nya regeringen utlovat i regeringsförklaringen.

Med anledning härav vill jag ställa följande fråga till herr handelsministern:

Avser regeringen att genomföra en enhetlig prissättning för petroleumprodukter i hela landet?

den 18 april

1976/77:387 av herr *Söderqvist* (vpk) till fru utrikesministern om svenska åtgärder mot utländsk intervention i Zaire:

I Katanga i södra Zaire pågår sedan en tid inre strider. Dessa har nu fått en internationell dimension. Marocko, Frankrike och USA griper aktivt in på president Mobutus sida. I första hand gör de detta för att skydda de imperialistiska intressena i Katangas koppargruvor. Men misstanken inställer sig osökt om inte händelserna i Katanga är en förövändning för kommande provokationer och angrepp mot Angola. Pådraget från imperialisternas sida mot vad som påstods vara 2 000 "rebeller" tycks annars överdrivet. De massmedier som styrs av imperialismens intressen försöker bädda för sådana aktioner genom att sprida osanningar om påstått angolanskt och kubanskt inslag i de stridande "rebellheterna".

Med hänvisning till det anförda vill jag till fru utrikesministern ställa följande fråga:

Hur bedömer regeringen utvecklingen i Zaire, och kommer den att på ett internationellt plan agera för att imperialistisk inblandning i Zaire och provokationer mot Angola stoppas?

1976/77:388 av fröken *Hjelmström* (vpk) till herr justitieministern om polisens samarbete med allmänheten:

Förra torsdagen gick ett hundratal poliser med hundar till attack för att ingripa mot en fredlig ockupation av Ålidhemskogen i Umeå. Många barn deltog i ockupationen, som föranletts av ett beslut om att skövla

Tisdagen den
19 april 1977

*Meddelande om
frågor*

skogen, områdets enda kvarvarande grönområde, och i stället uppföra en skola.

Samtliga lokala instanser har motsatt sig beslutet. Och i kommunfullmäktige har vpk röstat mot att skogen huggs ned.

Kommunstyrelsen i Umeå hade beslutat att under måndagen gå ut med en dörrknackningsaktion i bostadsområdet kring Ålidhems skogen, uppenbarligen ovetande om polismästarens beslut att med våld avhysa ockupanterna för att möjliggöra uppsättning av stängsel kring området och fällning av träden.

Med anledning av vad som hänt i Umeå vill jag ställa följande fråga till herr justitieministern:

Anser statsrådet att det som hänt i Umeå är förenligt med de demokratiska traditioner som anses gälla i Sverige, och är det i överensstämmelse med den uttalade målsättningen att polisen skall främja ett gott samarbete med allmänheten?

1976/77:389 av herr *Fransson* (c) till herr industriministern om sysselsättningsfrämjande åtgärder inom Nässjö kommun:

Sysselsättnings- och befolkningsutvecklingen inom Nässjö kommun har under en följd av år varit negativ. Orsaken till detta är att finna i sysselsättningsförändringar både på den privata och statliga sektorn. Det nyligen lämnade beskedet om att Konfektions AB Rang med 220 anställda skall läggas ned innebär stora problem för de anställda och för kommunen att finna nya arbetstillfällen. Större delen av de anställda är kvinnlig arbetskraft.

Med hänvisning till det anförda vill jag till herr industriministern ställa följande fråga:

Vilka initiativ är statsrådet beredd att vidta för att medverka till att nya arbetstillfällen skapas inom Nässjö kommun?

1976/77:390 av herr *Gustavsson* i Nässjö (s) till herr industriministern om sysselsättningsfrämjande åtgärder inom Nässjö kommun:

Styrelsen för Sveteco beslöt fredagen den 15 april att lägga ned Rangs konfektionsfabrik i Nässjö. Detta beslut drabbar både de över 200 anställda och Nässjö kommun mycket hårt.

Inom Nässjö kommun finns mycket få kvinnor i förvärvsarbete. Omkring 80 % av de anställda på Rang är kvinnor.

Regeringen har varit informerad om beslutet och självklart haft möjligheter att antingen förhindra nedläggningen, senarelägga den eller vidta omedelbara åtgärder för att få fram ersättningsindustri. Fortfarande kvarstår möjligheten till nya sysselsättningstillfällen.

Med hänvisning till det anförda vill jag till herr industriministern ställa följande fråga:

På vilket sätt är regeringen beredd att förlänga driften vid Rang eller

medverka till att annan sysselsättning lokaliseras till Nässjö i stället för den som försvinner genom nedläggningen av Rangs fabrik?

Nr 110

Tisdagen den
19 april 1977

---

*Meddelande om
frågor*

§ 12 Kammaren åtskildes kl. 15.29.

In fidem

SUNE K. JOHANSSON

/Solveig Gemert